

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve
Affe-//ctvvm**

Fazio, Giulio

[S.l.], 1599

VII. Quomodo ad praxin reducenda sit Mortificatio, vt victoriam de potentiis ac paßionibus nostris referamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)

grantiã latè & fusè spargunt: sic resonantibus vndique Mariæ dulcissimis laudibus, ipsa velut amœnissimus hortus benedictionis & fauoris sui in nos diffundat odorem; sic perficietur in nobis id, quod Patriarcha Isaac alio fine dixit. *Qui benedixerit te, benedictionibus repleatur.*

CAPVT VII.

Quomodo ad praxin reducenda sit Mortificatio, vt victoriam de potentiis ac passionibus nostris referamus.

SI perpetua militia est vita hominis super terram, vt Iob affirmat, ipsum certè viuere nostrum nil aliud erit, quàm militare perpetuò. Quod & Seneca Philosophus ad Lucilium scribens intellexit. *Viuerè mi Lucili, inquit, militare est.* Neque alius finis in hac generali militia nobis propositus est, quàm vt defendamus ciuitatem animæ nostræ ab insultibus &

& insidiis trium illorum capitalium inimicorum, qui assidue nos impugnant, mundi videlicet, carnis & diaboli, efficiamusq; vt legitimis Dominis, Deo & Rationi, suum constet in sensus nostros, potentiasq; imperium pacifice & absolute, compresso omni tumultu; qui forsan ab illis cieri posset. Inter arma autem, quorum aliquis vsus est in hac communi militia, Mortificatio præcipuum locum tenet, quam Dominus noster à militibus suis sub titulo abnegationis & crucifixionis requirit, cum

Matt. 16,

dicit: *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, &c.*

Operæpretium igitur erit in hoc capite proponere condiciones huius militiæ; quam aduersus nos ipsos interuentu mortificationis suscipere debemus, vt intelligamus, quomodo etiam expugnata aliqua passione de nobis ipsis triumphum instituere possimus. Quoniam verò ex modo

modo pugnādi, quem milites communiter in militia obseruant, facile sumere & accipere possumus spiritualis nostræ militiæ formā & modum, quandoquidem, vt affirmat B. Iustinianus: *Quod in corporali certamine, hoc in spirituali sapissimè euenire contingit*, multum proderit, si in specie consideremus modos, quibus ciuitas aliqua, aut alius locus munitus oppugnari solet, quorum vfitatiores sex esse video. Primò, obsidetur vrbs arctissimè. Secundò, frequentibus impressionibus inuaditur. Tertio, diuertuntur vires aliò. Quarto, verberantur muri tormentis. Quintò, aguntur cuniculi. Sextò & vltimò omnis armorum, munitio, aut commeatus facultas & copia impeditur, ne quidquam horum vrbi inferatur; vt hoc modo deficientibus viribus resistendi, paulatim debilitentur obsessi, & tandem sese dedere cogantur.

Laur. Iustin. de Conflict. interiori cap. 3.

Ea-

Eadem planè ratione licebit nobis in hac nostra mortificationis militia, oppugnando & expugnando castrum aliquod nostrarum passionum aut potètiarum, procedere ad similitudinem prædictorum sex modorum. Exempli gratia, in mortificatione iræ.

Iuxta primum modum nos geremus, more obsidentium, restringendo videlicet iram imperio & rationis tam arctè, vt etiam si data aliqua occasione prouocetur, non possit erumpere, sed cōtinere se debeat tamquam obfessa & arctè cōstricta intraterminos rationis. Quod si hoc pugnæ genus, assiduo vsuramus, efficiemus, vt quemadmodum auicula caueæ inclusa, quamuis primò vehementer resistat, magnumq; excitet strepitum, paulatim tamen assuefacta quiescit, ita vt aliquando apertâ caueâ, id vel nō aduertat, vel si aduertat; euolare nolit: Sic ira licet fræno compressa, in initio perstrepat

omnia

omnia turbare videatur, progressu
tamen tēporis condocet, seque ipsam
intra rationis limites continet.

Hoc pugnandi genere vsum, cre-
dibile est, magnum illum Ioannem,
qui, vt de eo narrat Cassianus, cū
in eremo venerandum quendam
senem Pæsum nomine, amicum
suum inuissit, quæsiissetq; ab eo,
quem fructum his quadraginta an-
nis, quibus se mutuò non viderant,
fecisset; & alter respondisset: Num- Cass. lib.
quam me vidit sol rescientem. Sub- 1. Instit.
iunxit Abbas Ioannes: *Nec me iratū.* cap. 27.
Vbi obserua, non dixisse, *se non*
fuisse iratum; sed *se non visum esse ira-*
tum: vt intelligamus, quod licet in-
terdum senserit aliquē motum iræ,
refrænauerit tamen, atq; ita obsidio-
ne presserit, vt nunquam signo ali-
quo, putà verbo aut gestu, foras eru-
perit.

Secundò pugnandi genere mor-
tificatur & vincitur ira per modum

E inua-

inuasione, quando frequentibus mansuetudinis actibus iræ contrariis, omnis ille nimius ardor iræ retunditur. Quia sicut omne simile per suum simile conseruatur, & per contrarium corrumpitur, ita cum vitium iræ per proprios suos actus crebrò iteratos, sit genitum & conseruatum; per cōtrarios item mansuetudinis actus exterminandum & profligandum erit. Et quia *amor & regnum non patiuntur consortem*, ut inquit quidam Philosophus, præsertim quando alter alteri est contrarius, ideo & virtus mansuetudinis, si in anima nostra regnare cœperit, nō patietur irā consortē, sed cōfestim eam tamquam sibi aduersam eiiciet.

Tertio pugnandi genere, id est, auertendo vires aliō; expugnatur iræ passio, si diuertendo eius impetum aliorsum, curemus, ut quem ardor contra alium hominem, eiúsue regestas cōceperat, eum aduersus nos ipsos, & propria nostra scelera euo-

mat. Atq; ita, magno nostro merito, utemur iisdem armis, quæ in alium usum conuersa, nobis, aliisq; magnã minabatur ruinam. Et quemadmodum David, eodem gladio Philistæo caput abstulit, quo ille venerat contra se armatus, atque inde victoriam suam effecit multo illustriorem; ita nos impetu illo iræ, quem antea in alios conceperamus, vbi in propria malefacta irruerimus, multo facilius contra ferocem hunc Gigantem hostemq; nostrum acerrimum triumphabimus.

Quartò pugnandi modo mortificatur ira, diuerberando murum carnis nostræ, quo anima nostra cincta est, disciplinis, ieiuniis, ciliciis, &c. hinc namq; paulatim ira, viribus amissis, debilitatur. Habet enim hæc passio, vt & aliæ, domiciliũ & nutrimentum in carne, qua debilitata huiusmodiq; verberationibus fracta, debilitabitur & frangetur quoq; iræ impetus, promptiusq; rationis im-

periū subibit. Et hoc genere pignora
superavit Magnus ille Benedictus
vehementem carnis commotionem
qua infestabatur, quando se nudum
in vepres induit, corporisq; sui pla-
gis animæ suæ vulnera curavit, &
doloris extinxit stimulum ardoris
sensualis, quem sentiebat, de quo ita

S. Greg.
lib. 2. Di-
alog. c. 2.

S. Gregorius: *Per cutis vulnera educa-
tione corpore vulnus mentis, quia voluntatem
traxit in dolorem.*

Quinto modo vincitur ira, inie-
cto per cuniculos igne, id est, quando
inflammata superiori animæ nostre
parte, interno spiritus ardore, per
frequentem orationē (vt David sen-
ciebat cum diceret: *In meditatione
mea exardescit ignis*) statim etiā per
inferior sensus, cum passionibus
affectibus suis incipit languescere
quia, *vbi abest charitas*, inquit B. Lau-

Iustiniā.
li. de cō-
fict. inte-
riori c. 3.

rentius Iustinianus, *ibi carnis domi-
natur perniciofa libido. & paulò post
Corruscante anima charitatis incendit*

omni

omnis ab ea caligo voluptatis abigitur.
 Et quemadmodum mare plerumque
 mouetur ad motum venti, quo affla-
 tur, ita in nobis singulis quasi mo-
 metis, experimur secundum mino-
 rem, aut maiorem gradum affectus
 nostri spiritus, crescere aut deficere
 vim vincendi & dominandi affecti-
 bus carnis. Hinc de quibusdam san-
 ctis memoriae proditum est, eos, dum
 in superiori parte anime, ingenti spi-
 ritus dulcedine inflammati essent,
 factos esse in inferiori parte sensus,
 quasi sensus expertes, ut de S. Fran-
 cisco, S. Catharina Senensi, aliisque
 multis historiae testantur.

Sexto denique & ultimo modo mor-
 tificatur ac vincitur haec passio, si vi-
 gilantem apponamus custodiam ad
 portas sensuum nostrorum, curemus-
 que, ne submittantur ab aliqua re
 commotionis aut indignationis sub-
 fidia, quibus veluti comeatu nutri-
 ri, & in nos vires resumere ira solet.
Creatura enim Dei (dicit Scriptura)

in odium facta sunt, & in tentationem animabus hominū. Idcirco, sicuti concupiscentia nostra obiectu rerū iucundarum mouetur & accenditur, ita ira ab obiectis irritare consuetis fomenta & vires flāmarum accipit. Vnde si hæc amoueantur obiecta, nutrimenta pariter tolluntur, & vigor omnis euanescit. Quemadmodum enim fieri nō potest, vt ciuitas illa diu defendatur, quæ com meatu inopia laborat: Sic deficientibus iræ fomentis & irritamentis, dedere se rationi cogitur, & istis quidem conditionibus, quas iusta & fortunata gubernatio animæ, statusq; trāquillus exigunt. Et quamuis à Cassiano verissimè sit scriptum: *Radices vitiorum potius excidi oportere quàm fructus, qui procul dubio euulsis somitibus, nequaquam vltius pullulabunt: nihilominus tamen multum iuuat ad extirpandas etiam radices, prædictis aliisque modis debilitare & infringere vi-*

Cass. lib.
8. Instit.
cap. 19.

re vires iræ, aliarumque passionū inordinatarum; hac enim ratione, debilitatâ irâ, facilius erit eam ex animis nostris radicitus euellere.

Quolibet ergo ex prædictis sex pugnandi generibus, pluribusque aliis licebit, gratia Dei adiuuante, decertare, non solum aduersus iram, sed etiam aduersus quamlibet passionē & vehementiam potentiarum nostrarum, gloriosamque inde consequi victoriam. Restat ergo, vt alacri animo ac debita cum prudentia & moderatione, hæc arma tam salutifera arripiamus, iisque egregium hoc spiritualis militiæ studium prosequamur, ista animi inductione & magnitudine, qua David generosus ille miles præditus erat, cum diceret:

Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, non conuertar, donec deficiant. Psal. 17.